

τῆ ἔδρα τῆς Πειραματικῆς Φυσιολογίας, μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἀπὸ τοῦ 1886 εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ δόκτορος Βουλπιάν, ἧς καὶ ὀνομάσθη ἰσόβιος γραμματεὺς, ἀπὸ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Παύλου Βεστ τῷ 1887 Πρόεδρος τῆς Βιολογικῆς Ἐταιρείας. Ὁ Βρόουν Σεκάρ ἔγραψεν ἀπείρους μελέτας, ὧν αἱ πλεῖσται τῷ προσεπόρισαν πολλὰ βραβεῖα παρὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1889 ἐγένετο διασημότερος διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τρόπου ἀναζωογονήσεως καὶ ἐνδυναμώσεως τῶν ἐξησθενημένων σωμάτων δι' ἐνέσεων ἐξ ὀργανικῶν οὐσιῶν κατασκευαζομένων. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐγαλβάνισε πολλοὺς ψυχρὸραγοῦντας καὶ ἀπέδωκε τὴν πεποιθήσιν εἰς ἰκανοὺς ἀπέλπιδας, κοινῇ δὲ σήμερον ἐν τῷ σύμπαντι διεγείρει τὸν θαυμασμὸν πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Ἀνδρὸς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μεταγενεστέρων.

ΕΛΑ ΞΑΝΘΗ ΜΟΥ

Ἄλλους τόπους ξένους ὡμορφῆ ξανθῇ
 Σ' ἔστειλε ἡ Μοῖρα νὰ στολίσης πάλι
 Μὰ παντοῦ τὸ βόδο, κόρη, δὲν ἀνθεῖ
 Τὸ πουλὶ δὲν ψάλλει.

Γύρισε 'ς τὴν πρώτη τῇ γλυκεῖᾳ φωνῇ,
 Ἔλα καὶ στενάξει, κόρη, ἡ ψυχὴ μου
 Ἔδῳ πέρα θά ἴβρης δάκρυ καὶ φιλιὰ,
 Ἔλα, γαλανὴ μου.

Σ ΤΗ ΓΑΛΑΝΗ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ

Ἡ θάλασσα ἐχάρισε τὸ γαλανὸ τῆς χρῶμα
 Σ τὴν ὡμορφῆ ματιὰ Σου,
 Μὰ σὺ ἄλλο καλλίτερο τῆς χάριτες ἀκόμα
 Τὴν ἀπονιά Σου.
 Καὶ τώρα καὶ τὰ μάτια Σου
 Καὶ τοῦ γυαλοῦ τὰ κύματα
 Τὰ ἴδια κάνουν σήματα!

ΠΑΡΘΕΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Ἄσπρο λουλούδο δροσᾶτο 'ς τὸ λαιμὸ Σου ἀκουμποῦσε
 Μὰ ἐκεῖ ποῦ ὁ ἀγέρας τὸ καυμένο τὸ φουσοῦσε
 Σιγαλά . . . σ' ἐφίλησε! . . .
 Τὸ λουλοῦδι κοκκινίζει! . . . Μὰ βορηᾶς τὸ παραδέρνει
 Κι' ἀπ' τὸν ἄσπρο τὸ λαιμὸ Σου μαυρομαμάτα μου τὸ πέρνει
 Καὶ 'ς τὴ γῆ τὸ κύλησε.

Τὸ ἐπῆρα καὶ τοῦ εἶπα. — Πῶς σὺν πρῶτα δὲν ἀσπρίζει ;
 Καὶ τὸ βόδο μ' ἀπαντάει μὲ ντροπῇ, πῶς κοκκινίζει
 Γιατὶ σένα φίλησε

Εἰς τὰ χεῖλια τότε φέρνω λουλουδάκι ἐρωτευμένο
 Μὰ προτοῦ νὰ τὸ φιλήσω τὸ λουλοῦδι τὸ παρθένο
 Ντροπαλό . . . ξεφύλλισε!